

[Elisabeth Arnold]

ger drikkevand til at vaske tøj i, drikkevand til alle mulige formål, som ikke behøver så godt vand. Vi er meget forvante med en meget høj vandkvalitet og et meget stort vandforbrug. Der var intet i vejen for, at vi kunne begrænse det. Jeg kunne godt som radikal have ønsket mig helt personligt, at vandafgiften var meget, meget højere, så der var et incitament til at spare meget mere på vandet.

Men nok om det, det er i hvert fald en start, vi har gjort på det her, men jeg synes måske, vi skal bruge lidt tid på i udvalget at diskutere, om profilen er rigtig, om vi kan holde den profil i hele den tid, som skatteomlægningen skal vare, og om vi skal forbeholde os ret til at indføre andre typer grønne afgifter i den periode, hvor omlægningen varer, for jeg tror ikke, at vi har fundet alle de skatteobjekter, som måske kunne være anvendelige.

Til sidst vil jeg godt sige til den konservative ordfører, at jeg synes, det var rart at høre en konservativ med så åbent et sind over for miljøafgifterne, og jeg er glad for at se, at Det Konservative Folkeparti har fastholdt den forhenværende konservative miljøministers fine linie, også efter at Det Konservative Folkeparti er kommet i opposition. Det glæder vi os over.

Glønborg (KRF):

Det var naturligvis fristende at kaste sig ud i en begejstret tale om værdien af de grønne afgifter, men jeg har en fornemmelse af, at vi er langt nok henne på dagen, ja, den har endda fået moms på.

Kristeligt Folkepartis generelle holdning til dette er almindeligt kendt. Jeg vil gerne tilslutte mig fru Elisabeth Arnolds betragtninger om genialiteten i denne miljøpakke. Jeg betragter den ikke som svaret på vor beslutning om at skulle have grønne afgifter. Det her bærer vel nok præg af, at det er blevet til i regeringens økonomiudvalg, og der har ikke været så mange drøftelser med Miljøudvalget, og der er meget, der har været holdt tæt ind til kroppen af nødvendighedsgrunde, så jeg går ud fra, at vi en anden gang, når vi har lidt bedre tid, kan lave noget, der er miljørigtigt og mere fantasifuldt. Det kommer nok.

Jeg skal indskrænke mig til nogle få bemærkninger om de enkelte forslag. Jeg har egentlig ikke lyst til at snakke mere poser, dem snakkede vi meget om tidligere, og jeg troede

egentlig, der var en aftale mellem hr. Ole Donner og mig om, at vi ikke skulle snakke mere om dem, men hr. Ole Donner brød den, og jeg er selvfølgelig så også nødt til at sige til hr. Aagaard, at jeg kommer da en del i supermarkeder, så jeg ved udmærket godt, hvordan det går til, og jeg er irriteret over, at det går sådan til, og jeg ønsker, at det skal ændres, for jeg ville nemlig gerne, at det blev skik og brug, at købmændene holdt op med i billigt reklameøjemed at forære sådan nogle poser væk, men at man tværtimod, hvis man endelig ville forære noget væk, gav en lærredspose væk, og kunne det her medvirke til, at man gav noget godt i stedet for noget, som fremmer et forkert forbrug, så ville det bare være fint. Det er jo noget af hensigten med det her, at man skal ændre adfærden, og ændrer folk den ikke, og vil de frivilligt betale sådan en afgift som den her, så får vi altså skillinger i kassen, og så lever vi med det.

Benzin- og dieselafgiftsforhøjelser i et passende forhold til de tyske priser synes jeg bare er udmærket.

Forhøjelse af elafgifter og kulafgifter osv. synes jeg også er rigtig, men jeg vil gerne sige om det her, at vi rammer denne gang de private, og det synes jeg også er i orden, men det har været kritiseret fra nogle sider, at vi ikke tager erhvervslivet med, og vi ved da godt, at skal vi have nogen miljømæssig effekt af det her, skal vi også give erhvervslivet de rigtige skub i den retning, som fremmer den rigtige adfærd, og det tror jeg egentlig ikke erhvervslivet vil bebrejde os, hvis bare man får tiden til det og vi taler om det. Det skal altså ikke være sådan noget, vi indfører med ikrafttræden på fremsættelsesdagen. Den slags skal vi have god tid til.

Nu har jeg lovet ikke at citere mere fra Kristeligt Folkepartis skatteprogram, men jeg vil dog henvise til, at vi også heri skriver, at vi egentlig synes, det er helt i orden at indføre grønne afgifter både for forbrugerne og for erhvervslivet. Men naturligvis har det været nødvendigt lige netop i den situation, erhvervslivet er i nu, at lade være med at være for hårde ved dem, og derfor tror jeg, det er rigtigt, at vi denne gang stort set har holdt erhvervslivet fri. Men vi kan da godt begynde at varsle, at på et eller andet tidspunkt kommer det, og når man får varslet i god tid, tror jeg, at erhvervslivet vil